

Bruxelles, 21 septembrie 2018
(OR. en)

12062/18

Dosare interinstituționale:
2018/0319(NLE)
2018/0318(NLE)

FRONT 286
COWEB 128

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. Csie:	11909/18, 11913/18
Subiect:	Propunere de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului privind statutul dintre Uniunea Europeană și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei referitor la acțiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei – Adoptare Propunere de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului privind statutul dintre Uniunea Europeană și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei referitor la acțiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei – Solicitarea aprobării Parlamentului European

1. La 7 martie 2017, Comisia a primit autorizația Consiliului de a deschide negocieri cu fosta Republică iugoslavă a Macedoniei pentru un acord privind statutul referitor la acțiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei. Scopul unui acord privind statutul, în temeiul articolului 54 alineatele (3)-(4) din Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european¹, este de a acorda Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă dreptul de a coordona cooperarea operativă dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe.

¹ JO L 251, 16.9.2016, p. 1.

În acest sens, agenția poate desfășura acțiuni la frontierele externe, în care sunt implicate unul sau mai multe state membre și o țară terță care se învecinează cu cel puțin unul dintre aceste state membre, cu condiția obținerii acordului țării terțe în cauză, inclusiv pe teritoriul acestei țări terțe.

În temeiul articolului 54 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1624, în cazurile în care se prevede ca echipele europene de poliție de frontieră și gardă de coastă să fie trimise într-o țară terță în acțiuni în care membrii echipelor vor avea competențe executive, sau în cadrul altor acțiuni în țări terțe care impun acest fapt, Uniunea încheie un acord privind statutul cu țara terță în cauză.

2. Proiectul de acord privind statutul a fost parafat de Comisie și de fosta Republică iugoslavă a Macedoniei la 18 iulie 2018. La 5 septembrie 2018, Comisia a înaintat Consiliului două propuneri²:
 - propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii, a acordului privind statutul dintre Uniunea Europeană și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei referitor la acțiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei;
 - propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului privind statutul dintre Uniunea Europeană și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei referitor la acțiunile desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei.
3. Decizia privind semnarea constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului³; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea acestei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

² 11909/18 + ADD 1 și 11913/18 + ADD 1.

³ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

4. Decizia privind semnarea constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului⁴; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea acestei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
5. În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea deciziei privind semnarea, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece această decizie constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat, în termen de șase luni de la data la care Consiliul hotărăște cu privire la această decizie, dacă o va transpune în dreptul său intern.
6. Acordul ar trebui semnat, iar cele două declarații comune anexate (privind Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein și, respectiv, imunitățile membrilor echipelor) ar trebui aprobate.
7. Prin urmare, Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat să recomande Consiliului, în cadrul unei viitoare reuniuni:
 - a) să adopte, ca punct „A”, decizia de aprobare a semnării acestui acord. Textul deciziei, rezultat în urma finalizării de către experții juriști-lingviști, figurează în documentul 12027/18;
 - b) să aprobe cele două declarații comune care figurează în anexa la decizia privind semnarea din documentul 12027/18;
 - c) să decidă să transmită proiectul de decizie privind încheierea, astfel cum figurează în documentul 12028/18, în urma finalizării de către experții juriști-lingviști, precum și textul acordului menționat anterior (astfel cum figurează în documentul 12043/18) Parlamentului European, spre aprobare.

⁴ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).